

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

45. vuosikerta

Jäsenlehti 2/2025

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Tätä tekstiä kirjoittaessani on elokuun puoliväli eli meillä motoristeilla ajokausi on noin puolivälissä. Paljon on ollut positiivisia asioita. Uusia jäseniä on liittynyt kerhoomme tasaisen mukavasti. Viime kuussa joka viikko oli uusia mukaan tul-leita. Tervetuloa Gospel Riders toimin-taan. Alueita kerhossamme on 23.

Ajankohtaista on paljon. EMC-Sveitsi on ohi. Oman kerhon Rukousajo on alkanut. Itse olen ollut parina viikkona muusikkona taidenäyttelyssä, mikä jatkuu perjantaihin. Nyt on maanantai ja kello yli 23. Huomenna saan mennä tuuraamaan paikallista pelastusarmeijaa, kun työn-tekijällä on este. Puhetta, bingoa ja musiikkia. Torstaina kaakon alueen grilli-ilta, perjantaina viimeinen vihellyksen opetus Kuusankosken Taideseuran 75-vuotisjuhlanäyttelyssä. Perjantaina jotain ja lauantaina saan olla toteuttamassa yhden hengellisen yhteisön unelmaa. He ovat vuosia halunneet pitää toritapahtuman. Minähän olen tuon alan ammattilainen ja kun apua pyydettiin, niin sitten vaan toteuttamaan heidän unelmaansa. Tätä kirjoittaessani saan nauttia ruisleipää paistetulla palvikinkulla ja pepperonilla. Jälkkäriksi äsken leipomaani isoa kesäistä marenkikakkua. Juomana Monster Cola drinkki. Vähän energiajuoma alkaa jo vaikuttaa ja se rentouttaa, pääsen nukkumaan. Kaksi lehteä teki juuri juttua taas viheltämisestä oikein

äänien kanssa. Minulle tuntematon QR-koodi mahdollistaa lehdenlukijan vierailla minun YouTube-kanavallani ja kuunnella maailman parasta vihellystä.

Ajankohtaista siis kaikki. Olen sanonut sen usein. On mukavaa, kun kutsutaan ja saa olla mukana monessa.

Television Jumalanpalveluksessa oli maininta, kun Jeesus sanoi ihmisille, jos nämä ihmeet olisi tehty toisaalla he olisivat kääntyneet. Moni ihminen ja yhteisö haluaa kieltää Jumalan voiman ja työn.

Uutisissa kauppias kertoi, että ihmisten varastaessa kaupasta menee rahaa. Kyllä, maailman herrojen ja päättäjiä juttuja katsoessa ja kuunnellessa tulee kirkkaasti mieleen, kuinka kevyesti sairast hallitsijat, diktaattorit saavat varastaa. Jopa toisia maita. YK ja valtiot vain eivät mene apuun. Puhutaan säännöistä ja eskalaatioista. Just joo, kyllä selitellä osataan, mutta se tärkein on kadoksissa. Me menemme heti apuun ja maailman poliisi heti pidättää tyrannin. Ei niistä ole mihinkään. Pahalla on aina ollut valtaa. Idässä ja lännessä on nykyin hallitsijat, jotka vain omaansa ajattelevat. Mulle äkkiä kaikki. Demokratia ei ole sellaista. Onko demokratia aina oikeassa? Ei ole, mutta se on parempi kuin julma yksinvaltiutus.

Kerhossamme ei ole mitään koplää. Toiminta pohjaa kevät- ja syyskokouksissa tehtyihin päätöksiin. Kohta on taas syyskokous. Nyt Orimattilassa.

Luin äsken ääneen tätä kirjoitusta, hahmotelmaa. Vaimo opasti minua ja kuuluvasti ilmoitti: 'Se sun pääkirjoitus on huono. Se on jotain kuin työlística.' Juuri näin sen halusin olevan. Välillä pikakatsaus elämän arkeen ilman viisauksia. Joten nyt saitte kuivan työlística.

Työlísticaan vaikutti paljon seuraava kertomus puhelinkeskustelusta erään miehen kanssa: - Puolisoni on kuollut, mitä teen? - Mene vaikka ulos satamaan. - Sinäpä sen sanoit. Olemme olleet yhdessä 45 vuotta. Emme harrastaneet tai käyneet missään. Minulla on kova ikävä. Voitko rukoilla puolestani? - Tietysti. Soitin hänelle hautajaisten jälkeen: Miten menee? On kova ikävä. No, kävitkö ulkona, satamassa? En, kun on niin..., rukoi-letko ja...

Tämä on totta. Moni elää elämää ilman elämää! On helpompi vaan olla. Jumala haluaa olla kanssamme, olla lähellä. Rukoile puolestani, on ollut tämän henkilön pyyntö vuosia. Vielä hän ei ole vastannut, Jeesus tule elämäni. Minä tarvitsen sinua.

Työlísticaani on kiitos sinulle. Ei minulla-kaan olisi sisältöä ja tekemistä kerhon parissa, jos ei olisi kerholaisia. Kiitos siis sinulle. Olet tärkeä. Kerhon jäsenet saavat minut toimimaan. Elämälläni on sisältöä.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477
Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen
044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jukka Parkkinen, Pertti Mikkelsen ja
MOJ:n historia.

Taitto:

Jouko Virta

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry
Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy joulukuussa 2025. Aineistopäivä on 15.11. 2025. Aineistot on toimitettava Jukka Parkkiselle osoitteella soittaa@gmail.com.

Puheenjohtajan palsta

Ilpo Varha

EMC 2026 lähestyy

Kyllä on kesä taas mennyt nopeasti. Syyskokous on kokoiltu ja kohta kulkimet talviunille.

Suomen EMC-ralliin on enää vajaa vuosi. Onneksi suunnitelmarunko on jo valmiina. Mutta paljon on vielä tehtävääkin. On ollut mukava huomata, että jotkut ovat jo oikein innostuneet suunnittelemaan ohjelmaa ja tapahtumia. Ei ole tunnetta, että olisin yksin asialla.

Kävin viemässä sanomaa tapahtumasta Sveitsin EMC:hen Espanjasta käsin. Yksin ajaessa noin tuhannen kilometrin päiväraueamia 44 asteen helteessä, tuntui kuin olisi ollut Pony Express- ajossa vanhassa länessä. Väsyneenä, mutta onnellisena perille päästiin. Kun edellisen kerran esiteltiin vuoden 2015 Suomen EMC:tä Portugalissa, oli esitykseen panostettu hienolla videolla. Äijä nauratti kansaa. Siispä, kun saavuin Sveitsin rallialueelle, monet tulivat kysymään, että onhan

teillä taas hieno video tehtynä. No onneksi oli. Kiitos Vespan, Äijän ja muiden aherruksen, saatoimme taas naurattaa yleisöä oikein kunnolla. Kun esittelin Suomen, rallipaikan ja annoin ajo-ohjeita, yleisö oli heti mukana. Ja kun Äijä-video pyörähti käyntiin, niin iloinen nauru remahti ilmoille. Videon lopuksi oli vielä drooni-kuvaa Puhjonrannasta, Vespan sanoittaman ja hänen veljensä bändin esittämän, rouhean "Road to Freedom" -kappaleen kera. Heti alussa yleisö rupesi taputtamaan kappaleen tahdissa ja sitä jatkui loppuun asti, iloisten huudahdusten kera. Edellä mainittu video ym. on nähtävillä kerhon EMC 2026 -sivuilla osoitteessa: gospelriders.fi/emc2026

Eli hienosti on lähtenyt valmistelut käyntiin. Ja eiköhän jaksata samaan malliin loppuun asti. Jaksaa, jaksaa....

Ilpo Varha
President

EMC-rallissa Reijo Ruotsalainen, Ilpo Varha ja Espanjan varapresidentti Pau Zaragosasta.

Tapahtumakalenteri

Gospel Riders -tapahtumia:

Loppuvuodelle ei ole enää valtakunnallisia tapahtumia

Muita tapahtumia:

Loppuvuodelle ei ole enää tapahtumia

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 MOJ:ta kerrakseen
- 5 MOJ-meeting syntyi ilosanoman ympärille
- 6 MOJ:ssa mukana
- 7 Todistus, 13 osaa
- 8 Enduro Tour -25, Viro
- 9 Reiton matka Suomi - Kreikka
- 10 Imatranajo 2025
- 11 EMC Rally, Sveitsi
- 12 Tervehdys Helsingistä
- 13 Syyskokous Orimattilassa
- 14 Maistiainen rukous-ajosta itärajalla
- 15 - Hengellinen palsta
- Lukijan palsta
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

MOJ 2025 Kankaanpää MOJ:ta kerrakseen...

Kunnonlähde Kankaanpää ei ihan heti avautunut itselleni. Mikä kunnonlähde? Kunnes selvisi, että paikka on kuntoutuskeskus. Nimi kertoo, että paikka on hyvä kuntoutukseen. Ei ikuisen elämän lähde, mutta jotain sinnepäin.

Viikonloppu vietettiin MOJ:n (Message Of Joy) merkeissä heinäkuussa. Säästä povattiin sekalais-ta. Sataa tai paistaa. Hyvin paistoi. Talvella sain mukavan soiton. Pertti täällä. Olisi MOJ-ilmoituksen asiaa, että tulee lehteen. Ok. Olin itse

Teneriffalla ja tuleva tapahtuma tuntui olevan kaukana. Kyllä oli mukavaa, kun Mikkelsonin Pertti huolehti hyvin ja hyvissä ajoin, mitä lehteen tulee. Pertti kertoi, että on kolmaskymmenes MOJ. Ahaa, Pertti jatkoi, onko sulla alkuajoista tietoja? Nopeasti mietin ja jotain vastailin. Pertti jatkoi: 'Joo, mulla on kyllä kaikki nuo tallessa. On lehdet alkuajoilta asti. Halusin vaan varmistaa, että menee oikein. Sisääntuloon tulee sitten sellainen esittely.' Ahaa, hienoa.

Jukka Parkkinen

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Näin kävi, kun saavuimme Kunnonlähteeseen ja etsimme ilmoittautumispaikan. Siinä oli selkeä info kerhon alusta ja MOJ-historiaa. Kyllä on arvokasta, kun jollakin on intoa ja kykyä toteuttaa meitä kaikkia rikastuttava info-katsaus. Luomuksen luoja Pertti Mikkelsen

Kerhon perustamisessa kaikki alkoi tästä lehti-ilmoitukses-tani syyskuussa 1980. Perustettiin moottoripyöräkerho Kristityt Motoristit, jonka nimeksi sittemmin muutettiin Gospel Riders.

Lehti-ilmoitus tavoitti monia. Historian kirjoihin on kirjoitettu Kanteleen koululle ensimmäiseen kokoontumiseen osallistuneen 12 henkilöä. Heitä kutsutaan perustajajäseniksi.

Ensimmäisen kokoontumisen mahdollisti Jorma Kuitunen, hän toimi Kanteleen koulun johtajana ja näin saimme ilmaisen paikan kokoontua. Moni on kertonut minulle, että olisi halunnut tulla heti ensimmäiseen tapaamiseen, mutta tuli esteitä. Toki he liittyivät kerhoon tämän Kanteleen kokoontumisen jälkeen.

MOJ-tapahtumassa oli infoa kerhon alkuvuosista. Juhani Partanen teki seuraavalla sivulla olevan laajemman tekstin kerhon kokoontumisista. Juhani oli lehden päätoimittajana alusta alkaen, kunnes tehtävä siirtyi minulle.

Jukka Parkkinen
Perustajajäsen

Kerholehden ja Tässä On Tie-lehden päätoimittaja

(Jatkoa alkuvuosista seuraavassa joulukuun numerossa)

MOJ-meeting syntyi ilosanoman ympärille

Kankaanpään Kunnonlähteellä heinäkuun toisena viikonloppuna järjestetty 30:s MOJ-meeting oli hieno ja erittäin perinteinen kerhokokoon-tuminen Ilosanoman äärellä. Kiitos siitä kaikille järjestäjille! Upeasti myös taivaallinen Isämme tarjoili aurinkoisen sään ja helteen – toivottavasti siinä ei ollut joku lämpöaste liikaakin!

Mutta mistä kaikki alkoikaan, 33-34 vuotta sitten?

Kankaanpään MOJ:n tiedotus-vaatavana toiminut Pertti Mikkelsen hoiti erinomaisesti tehtävänsä, kooten muun muassa MOJ:n tapahtumahistorian paikkakuntineen, tähän vuoteen asti, ohjelma-informaatiotaululla. Valaistaanpa hieman alkutaivalta yli kolmen vuosikymmenen takaa!

Kerhomme pääkokoon-tumisasjon isä eli ideoija on Teemu Kauppinen. Liedossa 1988, tai jotain niitä aikoja, kerhoon liittynyt Teemu oli todistettavasti Kangasniemen Emmauksen lenkillä, mistä löytyi kuva miehestä hevosen selässä. Saattoi olla pieni pettymys, kun sitten syksyllä lokakuussa kerhon hallitus päätti poistaa Emmauksen vuoden 1989 toimintasuunnitelmasta. Syynä oli uusien toimintamuotojen suunnittelu ja vuosikokousviikonloppu laajentaminen. Myös Kristittyjen Motoristien nimi vaihdettiin Gospel Riders -moottoripyöräkerhoksi 1989 aikana. Toki erilaisia kristillisiä tapahtumia oli, jotka kaiketi olivat ”korvaamassa” Emmauksen lenkkiä; muun muassa pj Tapani Romppaisen johdolla käytiin elokuussa Jyväskylässä PLUS-festivaalilla.

Mutta oliko Emmauksen lenkki hyvä kerhon pääkokoon-tumisasjoksi? Sitä ja kerhon kansainvälistymistä Teemu kertoi aikanaan aluksi pohtineensa itsekseen ja yhdessä neljän perheen, heidän, Palvasten, Istolaisten ja Kankaisten kera. Emmauksen lenkki toki sai vielä jatkoa vuosina 1990-2002, jonka jälkeen se jäi pois toimintasuunnitelmasta.

Teemun ideoima The 1:st International Message of Joy oli nimensä mukaisesti kansainvälinen. Juuri sitä Teemu kertoi haetun ja siksi kutsuja lähetettiin Ruotsiin ja Norjaan. Sieltä myös kristittyjä motoristeja, tosin vain kourallinen, kiinnostui tulemaan mukaan, oltiinhan meiltä oltu Ruotsin Mefricthyap’issa ja Norjan Pilgrimstreffet’issä. Tärkein tavoite toteutui, sillä Teemu kertoi haetun kokemusta ensimmäisen EMC-rallin järjestämistä varten. Se toteutui 1996 Jari Kovasen ollessa puheenjohtaja.

Toinen tärkeä asia oli hyvä hengellinen musiikki. Siihen Teemu sai kutsutua Heikki Helan ja ilmeisesti mukana oli myös Ari Jaaksi.

Kolmas asia oli ajelulenkki Tampereella ja ympäristössä, johon sisältyi muun muassa Pispalan harju ja upeat maisemat. Ajelulenkki on säilynyt siitä lähtien mukana MOJ:n ohjelmistossa.

Eikä iloista yhdessäoloa Sanan ja tekemisten äärellä puuttunut! Ensimmäisestä MOJ:sta kerholehteen raportoinut Tarja Minkkinen (myöhemmin Sinervo) totesikin jutussaan ”iloa löytyi sylin täydeltä”.

Ideoimaansa MOJ:ta Teemu Kauppinen alkoi kypsyttellä ”perhetyöryhmän” kera jo 1991 puolella ollessaan kerhon hallituksen jäsen. Erinomaisesti onnistunut ensimmäinen MOJ Tampereen Pättiniemessä taisi olla innostamassa kerholaisia äänestämään Teemun kerhon puheenjohtajaksi vuosille 1992-94 — ja toinen MOJ järjestettiin 1993 uudestaan Tampereen Pättiniemessä. Sen jälkeen tapahtumamme lähti kiertämään eri puolille Suomea.

Miksi sitten kansainvälistä MOJ-meetingiä ei järjestetty jokainen vuosi 1992 alkaen, syynkin on selkeä.

Kerholaiset ovat käyneet EMC-ralleissa (European Motorcyclists for Christ -rally) 1990 lähtien, ja olimme saamassa seitsemännen EMC-rallin Suomeen Keuruulle 1996. Silloin kerhomme voimavarat keskitettiin sen toteutukseen, eikä MOJ-meetingiä järjestetty. Sama kuvio toistui 2006, jolloin EMC-ralli järjestettiin toistamiseen Keuruulla Isossa Kirjassa ja kolmannen kerran 2015 Lohjalla Vivamossa. Ja tunnettu tosiasia on, että MOJ jäi järjestämättä 2020 koronapandemian vuoksi.

Mutta ensi kesänä saamme jälleen EMC-rallin toteuttaaksemme, Kouvolan seudulla.

On hienoa kuulua suureen kristittyjen motoristien perheeseen niin Suomessa, Euroopassa ja koko maailmassa! Ilotaan tästä yhteenkuuluvuuden hengestä, jonka uskon kantaneen meitä kerhomme perustamisesta lähtien!

Juhani Partanen

MOJ:ssa mukana

Hopea Gold Wingillä MOJ:ssa olivat Helen ja Martti Kaunismaa Paraisilta. Yhteinen harrastus Gold Wingillä mahdollistaa monia tapaamisia motoristien parissa. Kaunismaat ovat osallistuneet GR-kokoontumisten lisäksi merkkikokoontumisiin. Honda Gold Wingillä on omaa toimintaa. On hyvä, kun voi olla monessa mukana, saa hyviä kohtaamisia laajalti.

Punaisella Gold Wingillä liikenteessä oli Jukka Nieminen Kruusilasta. Jukan kanssa olemme tavanneet säännöllisen epäsäännöllisesti vaikkapa Liedon Motoristikirkossa. Jukka-teema jatkuu. Kun kysyin Mikkelin aluevastaavalta Ikonen Jukalta, että mistäs tulit? Kruusilasta Niemisen Jukan luota. Kankaanpäähän Mikkelistä Salon seudulle? Joo, kun Partasen Juhaniin pyörä oli säilytyksessä Niemisen tilalla, niin ajateltiin tavata porukalla siellä ja yhdessä Kankaanpäähän. Vau! Onpa mukavaa yhteenkuuluvuutta.

Vähän jatkoksi historiaa. Jukka Ikonen ja minä olemme saman ikäpolven seurakuntanuoria Mikkelistä. Ystäviä siis nuoruudesta asti. Kun Mikkelä mainitaan niin lyhyt katsaus sinne. Minä Jukka Parkkinen olin nuorena koulupoikana suutarin oppipoikana Jorma Kuitusen isän suutarinliikkeessä. Eli Jorma Kuitunen, Jukka Ikonen ja minä olemme saman seurakunnan nuoria, siis tuttuja jo ennen Kristittyjen Motoristien toimintaa. Juhani Partanen taas liittyi kuvioihin samoihin aikoihin. Joppe sanoi, 'lähdetään jollalla Savonlinnaan. Mulla on matkalla tuttuja Sulkavalla ja Puumalassa.' No, lähdettiin illan suussa jollalla Mikkelin Anttolasta 2,5 hv:n perämootorilla. Joppe nukahti jo alkumatkasta ja minä poika ohjasin jollaa koko yön. Aamulla olimme kuitenkin molemmat ihan poikki ja kävimme

Birre ja Jarkko Eskolan pyöränä on musta trike. Keskustelumme Jarkon kanssa ei alkanut pyörästä, vaan kysymyksestä, mitä sinulle kuuluu. Vastauksen myötä jutustelu jatkui sujuvasti 7xSF muistoihin. Jarkko kertoi mukavista tapaamisista eri paikkakunnilta. Yksi oli jäänyt mieleen erityisesti. - Olin vaimoni kanssa syömässä Humppilan lasitornissa, kun tuntematon henkilö tuli luokseni. Vieras kertoi minulle muistavansa minut Huittisten Gospel Riders tapahtumasta, jossa olin ollut pari vuotta aiemmin kertomassa uskostani. Äänestä hän tunnisti minut ja muisti todistukseni.

Pertti Mikkelsen oli järjestäjänä MOJ Kankaanpää -tapahtumassa. Hänen poikansa Aki oli tullut viikonlopun tapahtumaan punaisella Ducatilla. Kerhomme ikärakenne on tunnetusti enempi ikää karttuneita kuin ns. nuoria. Tästä syystä bongasin jo perjantaina Akin respan edestä. Kerroin, että on mukavaa, kun on nuorempiakin täällä. Siitä syntyi pieni keskustelu muistojen myötä. Aki muistaa, kun hänen ikäisiään oli paljon kesän tapaamisissa parikymmentä vuotta sitten. Kaksi- ja kolmekymppisiä lapsiperheitä. Nyt ei näy samoja kasvoja. Hän kertoi lyhyesti, että oma osallistumisen aktiivisuus on ollut myös välillä tauolla. Opiskelua, perhe vaatii oman aikansa ja nyt on oma LVI-alan yritys. Vuodet ovat kuitenkin edenneet ja nyt on mahdollista käyttää aikaa myös itselleen ja omille harrastuksille. Ducati Supersport tuo hyvää vaihtelua muihin arjen askareisiin. MOJ on mukava tapahtuma ja tänne oli hyvä tulla.

nukkumaan Puumalan kirkon kiviainan päälle. Kokemus oli sen verran karu, että todettiin matkan veneellä Savonlinnaan olevan liian työlästä ja kivuliaan hidasta. Kuitenkin ilman kännykkäaikaa saimme yhteyden Sulkavalle ja tapasimme Jopen tutun nuorisio-ohjaajan. Juhani Partanen on myös Sulkavan poikia.

Todistus, 13 osaa

Tämä todistus ja tapahtumat Israelin matkalta ovat oman muistini varassa ja oma kuvaukseni tarinan muodossa. Israel on meille maa, jonka historiaa tunnemme jonkin verran. Tämän lehden valmistumisen aikaan tilanne Lähi-Idässä on jatkunut sotaisana. Itse pohdin maata ja sen historiaa Jumalan omaisuuskansan kannalta perustuen Raamatun kertomuksiin. Eteeni avautuu aikajana, jossa kerrotaan luomisesta, lankeamisesta ja matkasta pois Egyptistä, Jeesuksen syntymästä ja evankeliumin leviämisestä. Suuria asioita ja tavallaan hyvin etäisiä. Muistan kun Gospel Riders teki matkan Israeliin. Pyörät kuljetuksella perille. Muistan myös GR Israelin.

Tuo kaikki on normaalia elämää, tosin omanlaistaan. Tuon tähän rinnalle tarvikeliikkeen Israelista. Hieman pölyä ja ajan patinaa. Ei varmaan niin kuin meillä Biltema tai Motonet. Näen enemmänkin autotallin tai ladon. Siellä oli työskennellyt vuosia muuan mies. Hän teki työhistoriansa auto- ja moottoripyörätarvikkeiden parissa. Hän teki työpäivien aikana monia tehtäviä, mm. piti huolta, että tuotteita on ja ne ovat paikallaan. Osaan kuvitella tuon tilan sisältä, mielikuviani. Muistan omaa lapsuuttani huoltoaseman poikana. Meillä korjattiin vähän kaikkea. Isäni oli taitava autoista traktoreihin. Israelissa on varmaan monia eri moottoripyörämerkkejä. En osaa kuvitella, että siellä olisi joku suuri Harley Davidson moottoripyörän tarvikeyritys. Eräänä päivänä tuo mies jäi eläkkeelle tehtyään täyden työhistorian. Jonakin päivänä hän oli saanut eteensä 13 osaa moottoripyörään? Mihin pyörään? Ei hän tiennyt. Tunnollisena miehenä hän laittoi ne asi-

allisesti laatikkoon ja laatikon jonnekin varastoon muiden laatikoiden joukkoon.

Suomalaiset Gospel Riders motoristit saapuivat Israeliin vuonna 2010. Pyörät saatiin kuljetuksesta. Kaikki hyvin. On motoristit ja pyörät. Mukana oli muuan Harrikka, Uffen pyörä. Tuo mokoma vavalla rahdattu motukka tuumasi, että 'en kulje, en lähde liikkeelle'. No voi hyvät pyörät ja suunnitelmat! Pikayhteyksiä sinne ja tänne. Yhteenveto: Korjaaja löytyi, mutta mistään maailmankolkasta ei löytynyt osia. Matkailu onneksi jatkui ja pyörä kyyhötti rampana. Pyörä jäi mekaanikon luo.

Sitten tähän suureen Jumalan maailmaan pienessä maassa Israelissa tulee eteen asia. Mekaanikko saa varastolaatikon ja avaa sen. Laatikossa on kolmesta osaa ja ne ovat juuri ne osat, jotka tuohon Harley Davidsoniin tarvitaan. Tarina on kuvitteellinen, mutta asiat ovat juuri totta. Entinen varaosamies eläkkeellä saa kuulla, että joku tarvitsee moottoripyörän osia. Hän kertoo, että on yksi huone, yksi paikka, jossa on laatikko, jossa on joitain osia. Käykää etsimässä se laatikko ja toimittakaa pyörän korjaajalle. Näin toimittiin. Mekaanikko, joka oli tehnyt kaikkensa etsiäkseen osia Uffen pyörään ja niitä ei löytynyt. Hän tiesi, että kolmesta osaa pitäisi löytää. Hän saa eteensä pölyntyneen laatikon. Kolmesta osaa löytyi ja pyörä korjattiin ja on kunnossa ja liikenteessä ja vielä kaiken lisäksi MOJ 2025 -tapahtumassa. Tämä Jumalan ihme on tosi. Tämän kuunteli Radio DEI:n Kesämies Mikael ja mietti, mikä on Gospel Riders.

Jukka Parkkinen

Reijo Ruosalainen

Uffella on edelleen käytössä sama pyörä, joka Israelin matkalla vuonna 2010 tuotti murhetta, huolta ja lopulta suurta kiitosta nöyrinä Jumalan edessä. 13 osaa, jotka tarvittiin Harrikan korjaamiseen, teki pyörästä toimivan silloin ja on sitä vieläkin.

Aino ja Rolf 'Uffe' Lindqvist kertoivat Perjantaina MOJ -iltatilaisuudessa todistuksen rukouksesta ja Jumalan edeltä tuntevasta huolenpidosta.

Radio DEI vieraili viikonlopun tapahtumassa perjantaina ja lauantaina. MOJ-tapahtuman aikana Kesämies Mikael Juntunen haastatteli kerhomme motoristeja ja ohjelma radioitiin kahden ja puolen tunnin mittaisena lähetyksenä.

Mikael Juntunen tuli Kunnonlähteeseen ja olimme häntä Pertin kanssa vastassa. Alkuun oli ruokailu ja pikatutustuminen. Mikael kyseli, mikä MOJ? Mikä GR? Moottoripyörä? En tiedä. Iltahojelman aikana kuiskasin Kesämies Mikaelille 'sinähän hymyilet koko ajan'. Tästä on kysymys. Olemme ilosanoman asialla.

Enduro Tour -25, Viro

Tänä vuonna Enduro Tour suuntautui maamme rajojen ulkopuolelle. Lähdimme ajamaan Trans Euro Trail (TET) -reittejä Viron saarille.

Matkamme alkoi 4.7. Helsingistä Viking Expressillä Tallinnaan. Yövyimme myös ensimmäisen yön laivalla, joten pääsimme aamulla jo klo 6.30 aloittamaan varsinaisen reissumme.

Meitä oli matkalla yhteensä 10 henkeä, kahdeksan moottoripyörillä ja kaksi huoltoautolla. Saavuttuamme Tallinnaan suuntasimme reitille, jonka olimme tallentaneet navigaattoriin jo ennen reissua. Kukaan meistä ei ollut ajanut sitä aiemmin, mutta joitain videopätkiä tästä reitistä YouTubeissa oli katseltu. Matkassa oli siis jännitystä ja kutkutusta siitä, mitä matka tuo eteensä.

Reitit osoittautuivat varsin monipuolisiksi ja monin paikoin myös maisemallisesti upeiksi, mutta haasteitakin riitti. Ensimmäinen kohteemme sijaitsi Haapsalussa, jonne saavuimme iltakuuden aikoihin. Matkalla sinne ensimmäisellä etapilla pääsimme jo harjoittelemaan Liikvassa hiekkatielle kaatuneen puun ylitystä tai kiertämistä. Naagessa tasapainoilimme jyrkkää kiemurtelevaa ja kivikkoista rinteä, ja Keersalun liepeillä ajoimme kymmeniä metrejä kuin joessa rankkasateiden aiheuttamien tulvien vuoksi. Seuraavana edessämme oli hienoa ja vajottavaa hiekkaa, joista kaikista selvisimme toisiamme auttaen. Kävimme Paldiskissa katsomassa majakkaa ja lounastamassa sen liepeillä idyllisessä kahvilassa. Yhdestä moottoripyörästä loppui virta eikä se enää käynnistynyt, kun olimme lähdössä taas matkaan. Kaupasta löytyi kuitenkin kaapelit ja saimme toisesta pyörästä virtaa, ja matka jatkui. Akun tyhjenemisen syyksi ilmeni löystynyt akun kenkä.

Toisena aamuna suuntasimme majapaikastamme laivarantaan, josta matkasimme laivalla Haapsalun saarelle. Siellä luonnon monimuotoisuus tuli taas tutuksi

Mutaiset tiet olivat paikoin haasteellisia.

ja välillä sade kasteli meitä, kuten neljänä ensimmäisenä päivänä muutenkin. Tutustuimme saaren majakoihin

ja historiallisiin paikkoihin, kuten Lehtman Löimastussa tykkitorneihin ja muistomerkkeihin sekä vartiotor-

neihin. Leigrin vajottavissa hiekkapoluissa riitti haasteita eikä pieniltä kupsahduksilta pyörän selästä välttytty täälläkään. Kaatumiset olivat kuitenkin pehmeitä eikä niissä sattunut vahinkoja pieniä jomotuksia lukuun ottamatta. Tahkunan majakalta suuntasimme rantareittiä useita kilometrejä tosi upottavassa löysässä hiekassa, joka vei voimia monien pyörän pystyyn nostamisten vuoksi. Voimat kuitenkin palautuivat nopeasti päästyämme taas pitävälle tien pohjalle. Suuntasimme seuraavalle majakalle Kalanaan Ülevaatajale, jossa söimme maittavan keittolounaan. Kaksi päivää ajoimme Hiidenmaan reittejä ja sieltä siirryimme Sörun sataman kautta Saarenmaalle 7.7. illalla.

Saarenmaalla taas oli edessä vaihtelevaa maastoa. Löysän hiekan lisäksi haasteiksi muodostuivat märät ja mutaiset polut sekä tien pohjat, jotka olivat liukkaita kuin jää renkaiden nappuloiden tukkeuduttua mudassa. Säären majakka oli ensimmäinen kohde, josta matka jatkui Kihelkonnaan. Siellä jututimme paikallisia ihmisiä ja annoimme jollekin motoristiraamatun siunausten kera. Pyörät olivat paksussa kurassa ja samoin ajokampeat.

Paldiskin lähellä historiallisia sodan paikkoja tutkimassa

Kihelkonnasta matkalla majoitukseen ajoimme upeita rantateitä sekä erikoisia erämaita kuten Körusen Metsäkulassa. Saarenmaallakin ajoimme kaksi päivää ja sitten oli aika palata takaisin mantereelle. Ajoimme viimeisenä iltana lähelle Tallinnaa

Saunapunktiin, minkä leirintäalueella yövyimme pienissä mökeissä.

Matkamme oli monipuolinen ja haasteita antava, mutta yhdessä toinen toistamme auttaen selvisimme iloiten aina eteenpäin. Meitä pyöriillä ajavia helpotti mukana kulke-

Kawasakin vesiletkun kiinnitystä.

Tahkunan majakalla söimme mahtavan keiton.

va huoltoauto, jonne saimme ajamisen ajaksi jättää kaikki ylimääräiset tavaramme.

Mukana olivat: Juha ja Anu Enden huoltoautolla, Mika Saarinen ajokoulutus, Pentti Puputti aamu- ja iltahartaudet, Pauli Levy

huolto, Markku Hassinen ensiapu, Markus Karjalainen kuvaus & muu apu, Juha Kylmänen navigointi ja ryhmän veto, Mika Westerholm sekä Kai Suonoja.

Teksti: Kai Suonoja

Reiton matka Suomi-Kreikka

Matkaa Suomesta Kreikkaan kertyi 3500km ja neljä väliyöpymistä.

EMC oli seuraava pitempi matka Kreikasta Sveitsiin. Kreikka on kotimme ja sieltä

voi vielä lokakuussa tehdä retken Bulgariaan ja Romaniaan. Tässä nyt kuvia matkasta Suomi-Kreikka.

Kuvaterveisin, Reitto Vainio Gospel Riders motoristi Artemis, Kreikka

Imatranajo 2025

Syyskokouksen tekstissä mainitaan kerhon näkyvyys ja miten tavoitamme motoristeja. Imatranajo on merkittävä kohtauspaikka ihmisten parissa, joita yhdistää mielenkiinto moottoripyöriin.

Tässä erittäin lyhyt tiivistelmä kokemuksesta Ilpo Varhan ja minun vierailusta kisoissa. Matkamme Imatran kisatunnelmissa alkoi lauantaina, kun olimme päivystämässä kerhomme teltalla. Poikkesimme myös kisatoimistossa, jossa meitä odotti vip-passi kisoihin sunnuntaina.

Sunnuntain katsaus

Ilpon kanssa liikkuminen kisa-alueella oli luonnollisen mukavaa. Kuljimme tietysti kerhomme virka-asussa. Koimme, että meidät huomattiin ja tiedostettiin, että olemme Gospel Riders motoristeja. VIP-alueen bufearavintolassa olimme selvästi kristittyjä, uskovia, mutta myös motoristeja. Jotkut vetä väkevämpää nauttineet selvittelivät - ei kai me olla häiriöksi? - elämä on lyhyt, kun se loppuu, on kaikki ohi. Kerhomme logo varikolla kaikilla eri paikkakunnilla ja eri maissa, logo Erno Kostamon

pyörien tankissa eivät ole vain sponssi, kulu tukemiseen, se on sijoitus näkyvyyteen, sijoitus evankeliumiin. Toki se on sponssi, mutta näin sanoma kerhomme kautta rististä on näkyvillä hyvinkin laajalti.

Ernon varikkoalueella meitä tervehdittiin tuttavallisesti. Kerrottiin, että Erno varmaan tulee morjestamaan kohta, kun saapuu radalta. Itsetuntoamme hiveli, että heti kun Erno otti kypärän päästä saavuttuaan varikolle, tuli hän ensimmäisenä kättelemään meitä. Pikainen kuulumisten vaihto ja kisan tähtikuljettaja siirtyi omaan rauhaansa. Va-

rikkoteltan turvamies huomasi meidät ja tuli selittämään, että varmaan Erno tulee kohta moikkaamaan. Vastasimme, että hän kävi jo meidän luona. Kiitos huolenpidosta.

Kokemuksia rikkaampina totesimme, että kyllä on hienoa olla evankeliumin asialla ja olla Gospel Riders motoristi. Meitä arvostettiin selvästi. Kuulemme usein kommentteja, mitä? Onko tuollainen kerho olemassa? Ovat mukana täällä meidän joukossa. Ovat osa meitä.

Jukka Parkkinen

Kerhon teltta oli näkyvällä paikalla.

Kerhon teltalta jaettiin GR-tarroja ja Tässä on Tie-lehteä.

Lippis päähän ja tervehtimään Ilpoa ja Jukkaa.

Kerhon presidentti ja kisojen kunkku.

Ristin sanomaa tankissa.

Ristin sanomaa varikon seinässä.

EMC Rally 2025, Sveitsi

7.- 10.8.2025 pidetty Euroopan motoristien kokoontuminen pidettiin paikassa Camping Les Cerneux in Les Breuleux Sveitsi

Valmistautuminen matkaan alkoi joillakin jo varsin hyvissä ajoin. Heinäkuun 24.päivä oli rakkaat jäähyväiset moottoripyörillä. Pyörät saivat hellän kuljetuksen Suomesta Italiaan. Näin motoristit arvostavat pyöriään, ei turhaa räikkäystä maantiellä. Koneiden voimat säästetään kotimatkalta.

Hyvää pohdintaa suomalaiset GR-motoristit tekivät tapahtuman aikana. Noin emme tee, tuon teemme paremmin, koska seuraava EMC on Suomessa. Tunnetusti me suomalaiset haluamme olla parhaita ja järjestää very onnistuneet päivät Kouvolassa Puhjonrannassa 6.-9.8.2026.

Ryhmäkuva suomalaisista

Pyörät pakattu kuljetukseen.

Jotkut tekivät kaiken aivan eri tavoin. Kerhomme presidentti Ilpo matkusti pyörällä yksin. Hän ajoi kolme päivää Espanjasta Sveitsiin. Tuhannen kilometrin molemmin puolin päivässä, siis kuusi päivää yhteensä. Painotan kohtaa, neljäkymmenen asteen helteessä. Parhaimmillaan 44 astetta. Tietysti itse kuumuus on älytön, mutta et voi vain ottaa vaatteita pois ja nauttia tuulen viilennyksestä, koska olisit pian grillattu motoristi. Kestettävä oli jokainen kohta peitettynä auringon grillaukselta, kun jotkut istuivat lentokoneen lepotuolella.

Lentäen Suomesta Italian Milanoon.

Tervehdys Hyvät motoristit!

Gospel Riders Helsingin syyskauden toiminta kerhoiltoina uudessa kokoontumispaikassa Hyvän Paimenen kirkolla Pakilassa on alullaan. Syyskuusta 2025 alkaen Pakilan ev.lut seurakunta antaa, GR-Helsingin käyttöön ryhmätilan. GR-Helsinki kokoontuu siellä kuukauden joka toisella viikolla (seuraa GR-helsingin toimintakalenteria Gospel Riders -internetsivustolta).

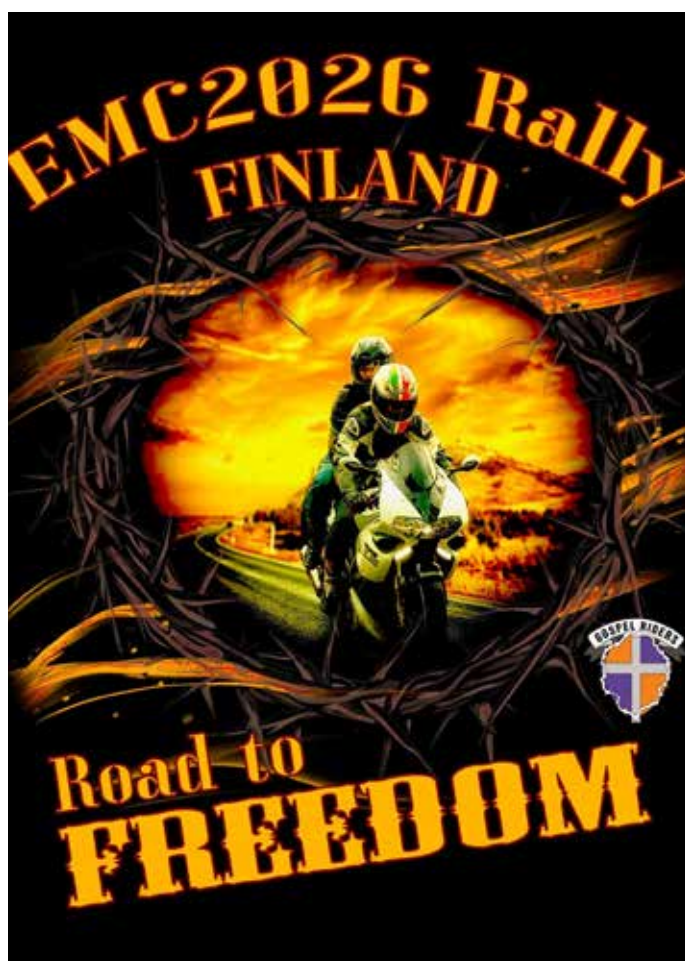
Alppilan kirkolla GR-Helsinki ei ole kevään 2025 jälkeen kokoontunut, sillä kiinteistö on siirtynyt kiinalaisen ev.lut.seurakunnan käyttöön.

Yhteisen taipaleen alun merkkitapahtuma on Motoristi-messu Hyvän Paimenen kirkossa. Motoristit ja seurakunnan yhteen kokoavaan mesuun olimme tottuneet keväisin myös Alppilan kirkolla vuosien ajan.

No nyt, uudessa paikassa, syksyn 2025 Motoristi-messun jälkeen on hyvä jatkaa keväistä perinnettä.

Uuden kokoontumispaikan ja Hyvän Paimenen kirkon osoite on Palosuontie 1, 00660 Helsinki. Bussilinja 67 pysäkki on kirkon lähetyvillä (Halkosuontien pysäkki). Autoille ja moottoripyörille on kirkolla hyvin parkkitilaa.

Tervetuloa GR-Helsingin kerhoiltoihin
Yt. Gospel Riders Helsinki

Gospel Riders historiaan liittyy monia bändejä ja muusikoita. Yksi on Mooseksen Parta. Yhtye on ollut MOJ tapahtumassa 2002 ja 2022. He ovat olleet myös Liedon Motoristimessussa neljä kertaa. Bändi viettää 30-vuotis juhlia 1.10. Tampereella.

MOOSEKSEN PARTA 30v

TTT-Klubi, Tampere

ke 1.10.-25 klo 19

Special guests:

Mikko Vaismaa
juonto, stand up

Yhden Joukon Yhtye
Hankin Henki

Liput 20 € (+kulut)

lippu.fi

Huom! Lippuja vain 200 kpl

www.mooseksenparta.net, kaikki teokset Spotify ja Facebook

23.8.2025

Syyskokous Orimattilassa

Aina kun valmistautuu johonkin, on pientä epävarmuutta. Tässä tapauksessa ilmassa oli jännitystä. Kerhon presidentti oli edellisessä kerholehdessä kertonut, että tuloja liian vähän. Jäsenmaksun hinta 35€ on jäänyt jälkeen. Kaikki kulut ovat nousseet alv veroja myöten.

Ennen kokousta sai nauttia samassa rakennuksessa olevan ravintolan antimista. Alku oli siis hyvä. Itse kokous alkoi

mukavasti. Sali tuli täyteen ja lisää tuoleja haettiin kahvion puolelta.

Teknisiä ongelmia oli, mutta nekin selätettiin jouhevasti. Kuvassa tarkennus. Talousarvio! Sen käsittely sujui hyvin. Jäsenistö antoi äänensä kuulua ja siitä yhteenveto. Haluamme lisätä toimintaa ja kehittää toimintamalleja. Haluamme lisää jäseniä maan parhaaseen MP-kerhoon.

Henkilövalinnoissa erovuoriset halusivat jatkaa. Reijo Ruotsalainen, Minna Järvinen ja Jouni Karjunen valittiin jatkamaan kahdeksi vuodeksi 2026-2027. Kokousväki oli yksimielinen että jäsenmaksu halutaan viisi euroa suuremmaksi, eli jäsenmaksu vuonna 2026 on 40€.

On oikein mukava, että kerhomme on yhtenäinen ja haluaa näkyä. Kerhokauppa on pitänyt MOJ:sta alken

Ruotsalaisen Reijo. Tulosta on syntynyt. Uusia tuotteita on runsaasti. Vaihuttavaa mallistoa, joten näkymään pääsee niinkuin herra Lahden alueelta kokouksessa kertoi: -menen kauppaankin GR-tunnuksilla. Tulee hyviä keskusteluja. Aivan loistavaa, totesi Ilpo Varha salin edestä, kun kokousta johti. Olet toiminnut hyvin.

Jukka Parkkinen

Uusi jäsen Juho Aarnio Hämeenlinnan alueelta tuli talousarviota kerrotaessa eteen. (Meillä oli alkuun teknisiä ongelmia) - ota Jawa siä tuo mikki, mie hoijan tän tekniikan, kun oon siinä ammatilainen. Niinpä Jawa otti mikin ja Juho muutaman sekunnin hiirtä pyöritti ja kuva seinälle kirkastui ja tuli oikean kokoiseksi. Olipa hienoa, että eka kertaa kerhon kokoukseen tullut Juho koki olonsa sen verran turvalliseksi, että uskalsi tulla meitä auttamaan. Kiitos paljon.

Ilpon kanssa juttusilla on uusi jäsen Antti Syrjänen.

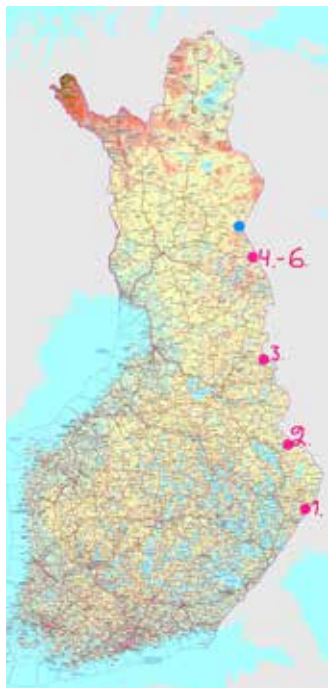
Reijo oli tuonut kerhokaupan tuotteita kokoukseen ja kauppoja tuli. Tuon sitten Hesän messuille huikean kaupan. Sit tehdään pojat tulosta, Gospel Riders näkyville - hehkutti Reijo.

Maistiainen rukousajosta itäraajalla

Gospel Riders -kerhon Rukousajot Suomen ja erityisesti maamme turvallisuuden puolesta saivat jatkoa elokuussa 2025. Itärajan rukousajo toteutui elokuun toisella kokonaisella viikolla ja rukousajolla keskityttiin rukoukseen Suomen puolesta. Kerhomme on aiemmin toteuttanut Itärajan rukousajon vuonna 2022.

Sora- ja maantieriymillä

Ensimmäinen etappi ja yöpyminen oli Hoilolan entisellä rajavartioasemalla, Sanan keitaalla, josta starttasimme viidentoista motoristin voimin kohti pohjoista. Viikon aikana ajoimme 1400 kilometriä rajan tuntumassa, soraryhmä rajan välittömässä läheisyydessä ja maantieriymä parhaansa mukaan hieman hajuraolla tasaisempia teitä tai tarvittaessa hyväkuntoisia valtion sorateitä. Keskeisimmillä rajanylityspaikoilla olimme molempina ryhminä

Maantieriymäryhmän Maastotietokanta 09/2025

Rukousajo alkoi Hoilolasta (1.), seuraava yöpyminen Ruunaan matkailussa (2.), sitten Raateentien vartioasemalla (3) ja Juuman leirikeskuksessa (4.) sekä Ajakan taia (5-6, sijaitsee hyvin lähellä Juuman leirikeskusta). Sininen pallura pohjoisimman rajanylityspaikan (Sallan) kohdalla.

Markku Nenonen

Mahtava ryhmämme Hoilolan entisen rajavartioaseman portailla valmiina rukoustaistoon Suomen puolesta.

yhtä aikaa. Toisaalta soraryhmä kykeni koukkaamaan pienemmillekin tieosuuksille, jotka vain ykskaks saattoivat loppua rajavyöhykkeeseen. Näillä paikoilla ei siis varsinaisesti ollut ylityspaikkaa, mutta maanomistajan metsä- tai peltotie näytti jatkuvan puiden siimeksessä yhä syvemmälle kadoten lopulta rajavyöhykkeen syövereihin – ja jatkuen toisinaan Venäjän puolella.

Mutkia majapaikoissakin

Hoilolasta jatkoimme Ruunaan matkailuun, sieltä Raateentien vartioasemalle ja alkuperäisen suunnitelman mukaan kolmeksi yöksi Juumaan Oulun seurakuntien leirikeskukseen. Päällekkäisten varausten vuoksi jouduimme ensimmäisen yön jälkeen poistumaan ihastuttavasta leirikeskuksesta, eikä meillä aamulla ollut tietoa, mihin joukkomme pääsisi majoittumaan. Mutta Herrapa tiesi, ja kohta tiesimme mekin! Seitsemän kilometrin päästä löytyi Ajakan taika -niminen vanha koulu, jonka ympärillä oli maatila ja majoitustoimintaa. Täytyy myöntää, että saimme parempaa kuin olisimme osanneet ja uskaltaneet toivoakaan. Monessa kohdassa saimme konkreettisesti ko-

kea rakkaan Herramme hyvää huolenpitoa.

Yksi rukousajoon kätkeyistä aarteista

Itärajan rukousajo toteutettiin Hoilolan korkeudelta aina Sallan korkeudelle rajanylityspaikalle. Motoristijoukosta hioutui tiivis ja perheenomainen joukkue. Matkalla tapahtui paljon ja enemmänkin, joista saat kuulla ja lukea seuraavassa lehdessä, mutta yhden minulle perustavanlaatuisen asian haluan jo tässä mainita. Kesällä rupesin ajattelemaan, että jos johonkin GR:n juttuun osallistun, on se rukousajo juuri sen luonteen vuoksi. Rukoilin paljon ennen

reissua ja aloitin ”pakkoharjoittelun” mopottimellani 15.7, jotta saisin pahimmat ruosteet pois ennen noin pitkää matkaa. En voinut edes olla varma, jaksaisiko uskollinen ratsuni kantaa omistajansa maailman ääriin ja että kuka kantaa ja kenet sieltä kotiin. Mutta kaikista kommervenkeista huolimatta sain tuta, että Herra on uskollinen: sain takaisin ajamisen ilon! Yllätyin itsekkin perustavanlaatuisesti ja hersyvän iloisesti. Oli (ja on) mahtavaa kuulua Suomen puolesta rukoilevaan mainioon kristittyjen motoristien joukkoon!

Maarit Filppula,
Malax

Maarit Filppula

Ajamisen ilo löytyi koillisen mutkaisilla ja kumpareisilla syrjäteillä, kiitos Herralle!

Hengellinen palsta

Lähellä Jumalaa moottoripyörämatkalla

Tuntuuko sinusta, että moottoripyörällä ajaessa tulee rukoiltua intensiivisemmin kuin normaalisti. Kun mutkat ja kauniit maisemat vilistävät ohi, niin olo on onnellinen ja mieleni ylistää Taivaallista Isää. Kun puolestaan olosuhteet haastavat niin sään tai muiden tekijöiden takia, yleensä rukouselämäni kiihtyy. "Jos tästä soratiepätkästä, autolautalle ajamisesta, porolaumasta, kuumuudesta yms. selviän, niin miten kiitollinen olenkaan taas".

Kesän Lofoottien kierroksella tuli em. tilanteita vastaan ja rukousskypärä kuumeni välillä. Matka meni onneksi hyvin ilman onnettomuuksia ja sääkin suosi. Lähdimme mieheni kanssa matkaan omilla pyöriillämme Kankaanpään MOJ:sta, jossa sunnuntain jumalanpalvelus Niinisalon kirkossa antoi turvallisen pohjan matkalle. Ruotsin läpi ajaessamme yövyimme Lyktan-nimisessä majapaikassa Arjeblokissa. MOJ:ssa saimme kuulla ruotsalaisilta kerholaisilta, että paikka on kristillisen järjestön ylläpitämä. Saavuimme Iltamyöhällä pitkän ajomatkan jälkeen hotellille. Matkalla kohtasimme useampia porolaumoja ja paljon yksittäisiä poroja. Onneksi porot ovat aika rauhallisia ja ajatus Lyktanin "Lyhdyn" valoa kohti ajamisesta rauhoitti mieltä.

Tapanamme on ajella kerholiivit päällä. Ne avaavat monesti keskusteluja, joita ei tulisi autoilevana turistina käytyä. Saimme kuulla rikollistaustoista, päihdeongelmista, peloista ja unelmista. Myös seikkailijoita kohtasimme matkalla. Yksi sellainen oli argentiinalainen Diego Rosson, jonka tapasimme Bodösta Moskenesiin vievästä autolautalla. Kaveri oli aiemmin ajanut ensimmäisellä seikkailumatkallaan Etelä-Amerikan kärjestä Alaskaan 500-kuutiolla Royal Enfieldillä. Nyt hän oli matkalla Etelä-Espanjasta Norjan Nordkappiin ja sieltä alas Suomen kautta Baltian maihin. Kysyin häneltä, mikä matkassa oli haastavinta. Vastaus yllätti. Ensimmäisellä matkalla vaikeuksia tuottivat haastavat maastot kuten tiettömät tiet, jokien ylitykset ja vaaralliset alueet. Euroopassa ajaminen oli helppoa mutta ihmiset olivat haaste. Ihmiset ovat etäisiä eikä heihin saa helposti kontaktia, kertoi Diego. Aloin jo selittämään, että Suomessa ollaan vain ujoja ja hiljaisia, kun Diego sanoi, ettei tämä koske suomalaisia. Hänet oli kutsuttu Lahteen Royal Enfield-tapaamiseen, jota hän kovasti odotti. Myös hänellä oli koti-ikävä, vaikka rakasti seikkailuja. Kotona odotti vaimo ja 3 aikuista tytärtä.

Itse ajattelen, että aina reissun jälkeen on ihana palata kotiin. On myös käsittämättömän upeaa, että meitä odottaa tai vaallinen koti tämän maallisen reissun päätyttyä. Sitä ennen kohdataan muita motoristeja ja nautitaan siitä tehtävästä, joka kullekin on suotu. Ulkolaisten motoristien tervetulleeksi toivottaminen on erityisen iloinen tehtävä meille kaikille gospelridereille ensi kesän EMC-rallyssa.

Sonja Hellén-Niemenen

Lukijan palsta

Panostus motoristeihin ja näkyvyyteen

Tiedätkö missä Suomessa kohtaa eniten motoristeja? Kaksi eniten motoristeja kokoavaa tapahtumaa ovat Helsingin MP-messut helmikuun alussa ja Imatran ajot heinäkuussa. Pohjoismaiden suurin MP-messu kerää Helsingin messuhalliin vuosittain noin 50. – 60.000 kävijää. Valtaosa joukosta on motoristeja, mutta mukana on myös ensimmäisen moottoripyöränsä hankintaa suunnittelevia. Lisäksi parina viime vuonna nuorten, mopo- ja kevari-iässä olevien määrä on ilahduttavasti kasvanut messuilla! Kiitos tästä MP-messujen Jonnelalle, jonne nuoret saavat tuoda omia mopojaan näytille.

Imatran ajot ovat ulkoilmatapahtuma ja siksi paikallaolijoiden määrä on enemmän säästä riippuvainen. Huonoimmillaan paikalla on ollut 22.000 vierasta, mutta tyypillisempi katsojamäärä on 30. – 40.000 vierasta. Lisäksi maakunnalliset MP-messut vetävät oman vierailija-

kuntansa, Kuopio noin 7.000 ja Jyväskylä noin 6.000 vierailijaa vuosittain.

Kerhollamme on jo vuosikymmenien ajan ollut oma osasto Helsingin MP-messuilla. Osaston vierailijoista ei ole pidetty kirjaa ja aika vaikeaa se olisikin. Osaston päivystäjien tehtävät liittyvät ihmisten kohtaamiseen, eivät väkimmään tarkkailuun. Olemme parina viimeisenä vuonna saaneet lisättyä osaston kiinnostavuutta esimerkiksi Erno Kostamon vierailuilla ja Tie Vie -lavalla pidettyjen esitysten ansiosta. Nyt kerhon syyskokous päätti yksimielisesti ottaa seuraavan askeleen. Messuvieraita houkutteellaan osastolle kahvi-, tee-, mehu- ja pullatarjoilun avulla. Lisäksi osastolle puuhataan kilpailuluontoista aktiviteettia ja lisätään istumapaikkoja messuvieraille. Tässä on Tie -lehden ja Motoristiraamatun omatoimista mukaan ottamista helpotetaan. Tavoitteena on luoda mieleenpainuva rauhallinen keidaskokemus hektisen messuhuuman keskelle ja

mahdollistaa luonteva keskustelu motoristien tai sellaiseksi aikovien kanssa.

Rohkeneeko tässä vielä toivoa, että seuraavaksi panostetaan myös Imatran ajoihin? Avattaisiinko sinne Joe's Cafe -tyyppinen kahviteltta, jossa tarjotaan kahvia, teetä, mehua ja pullaa sekä ennen kaikkea Sanomaa, keskustelujen, Tässä on Tie -lehden ja Motoristiraamatun muodossa? Sitä varten minä kyllä olisin valmis nostamaan kerhon jäsenmaksua 5 €:lla. Kerhossa on reilut 650 jäsenmaksunsa maksanutta jäsentä, joten tuon vitosen tuomalla potilla 3.250 € Imatran ajojen tarjoilu järjestäisi kyllä!

Etsintäkuulutus: Ensi talven MP-messuille kaivataan erikoisempaa pyörää, laittakaa ehdotuksia tulemaan kuvan kanssa osoitteeseen tapio.kyllonen@gospelriders.fi tai WhatsApp numeroon 0400262016

Tapio Kyllönen

Gesu

GR:n oma moottoripyöräliike

Palvelemme GR:n jäseniä
valtakunnallisesti.

OSTO | MYYNTI | VAIHTO | RAHOITUS

gesu.fi

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Ilpo Varha, 040 015 0199
ilpo.varha@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasensihteeri@gospelriders.fi

Taloustalustaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Reijo Ruotsalainen
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Håkan Häggblom, 050 553 4530
hakan.haggblom@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjölin, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Arto Koivukoski, 050 514 6761
arto.koivukoski@gospelriders.fi
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Jouni Rantanen, 044 974 9687
jouni.rantanen@gospelriders.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Juhani Laaksonen, 040 523 2605
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
shtiina@gmail.com

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Markus Weckström, 050 345 7602
markusweckstrom@gmail.com
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi

Saarijärvi

Aimo Siekkinen, 045 663 6890
siekkinen1@gmail.com

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2025